

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/478/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1711217850
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Šramková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1711217850.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s. r. o., Bratislava, Údernícka 5, zastúpený spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., Bratislava, Údernícka 5 proti odporcovi: O. T., G., A.. B.. L. 1, za účasti vedľajších účastníkov na strane odporcu: 1) Spotrebiteľské združenie OSA, IČO : 42 260 086, Bratislava, Fedinova 9, zastúpený HKP Legal, s. r. o., Bratislava, Sasinkova 6 a 2) Občianskym združením slovenských spotrebiteľov AZ, IČO : 42 264 154, Skalica, Petrovská 10, zastúpený advokátom JUDr. Jozefom Kempom, Chorvátsky Grob, Námestie Josipa Andriča 1, o zaplatenie 272,38 Eur s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka Spotrebiteľského združenia OSA proti rozhodnutiu Okresného súdu Pezinok č. k. 6 C 163/2012 - 39 zo dňa 14.3.2013 a návrhu na prerušenie konania rozhodol

rozhodol:

Návrh na prerušenie konania sa **z a m i e t a** .

Uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti sa **p o t v r d z u j e** .

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania vo výške 23,32 Eur k rukám jeho právneho zástupcu, do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd zrušil platobný rozkaz Okresného súdu Pezinok č. k. 5 Ro 631/2011 - 16 zo dňa 31.1.2012. Následne konanie zastavil. Navrhovateľovi vrátil súdny poplatok vo výške 9,87 Eur. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Vedľajším účastníkom taktiež náhradu trov konania nepriznal.

Konanie zastavil z dôvodu, že navrhovateľ vzal návrh v celom rozsahu späť. O trovách konania rozhodoval podľa § 146 ods. 2 O. s. p.. Odporcovi nepriznal náhradu trov konania z dôvodu, že mu žiadne nevznikli. Náhradu trov konania vedľajším účastníkom nepriznal z dôvodu, že tieto trovy im nie je možné priznať, lebo v oznámení o vstupe do konania požiadali o zaslanie návrhu na začatie konania. Z uvedeného mal za preukázané, že nie je možné priznať trovy konania za prevzatie a prípravu z dôvodu, že sa so spisovým materiálom neoboznámili. Pokiaľ ide o vznesenie námietky premlčania Spotrebiteľským združením OSA, táto bola vznesená bez toho aby sa vedľajší účastník oboznámili s návrhom na začatie konania. Trovy nepovažoval za účelné vynaložené.

Proti tomuto rozhodnutiu v časti nepriznania trov vedľajšiemu účastníkovi podal odolanie vedľajší účastník - Spotrebiteľské združenie OSA. Žiadal, aby odvolací súd v napadnutej časti rozhodnutie súdu prvého stupňa zmenil a zaviazal navrhovateľa zaplatiť mu trovy konania, prípadne žiadal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Vo svojom odvolaní uviedol, že rozhodnutie o nepriznaní práva na náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Vedľajší účastník v konaní vystupoval na podporu odporcu proti ktorému podal navrhovateľ žalobný návrh. Zo späťvzatia návrhu nevyplýva, z akého dôvodu vzal navrhovateľ svoj návrh späť. Podstatným pre právne posúdenie veci je, že nárok uplatňovaný navrhovateľom nebol uplatňovaný dôvodne, resp. bol premlčaný podľa ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd mal preto o trovách konania rozhodnúť podľa § 146 ods. 2 prvá veta O. s. p. a zisťovať, či návrh na začatie konania bol podaný dôvodne a či

navrhovateľ svojim nedôvodne podaným návrhom nezavinil, že konanie sa muselo zastaviť. Tým, že navrhovateľ zbral žalobu v celom rozsahu späť zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, pričom sa tak nestalo pre správanie odporcu.

Vedľajšiemu účastníkovi vznikli trovy konania z titulu právneho zastupovania právnym zástupcom podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z..

SZ OSA je občianskym združením založeným za účelom kolektívnej ochrany práv spotrebiteľov. Prejednávaná vec je spotrebiteľským sporom. Článkom 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie sa Únii ukladá úloha zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľov, ako aj podporovať právo spotrebiteľov na informácie a na vytváranie združení na ochranu svojich záujmov.

Výklad, ktorý by z uplatňovania práv vedľajšieho účastníka vylúčil možnosť dať sa právne zastúpiť je nie iba absurdný ale najmä odporujúci zákonom SR a tiež predpisom EÚ. Absurdnosť takéhoto stanoviska zvyrazňuje skutočnosť, že navrhovateľ je obchodnou spoločnosťou, ktorá skupuje pohľadávky vyplývajúce zo spotrebiteľských zmlúv a samotný navrhovateľ je v konaniach zastúpený advokátom.

Pokiaľ je možné, aby sa „silný navrhovateľ“ dal zastúpiť advokátskou kanceláriou a v prípade úspechu vo veci žiadal náhradu trov právneho zastúpenia, musí byť možné, aby mal takéto oprávnenie aj vedľajší účastník konania, ktorý je navyše v tomto prípade spotrebiteľské združenie.

Námietka premlčania nebola daná zo strany hlavného účastníka a nemohla byť daná ani zo strany súdu. Námietka premlčania je právnou námietkou vyplývajúcou z hmotnoprávných právnych predpisov. Bez právneho posúdenia vecí a bez vznesenia námietky premlčania zo strany vedľajšieho účastníka by v danom konaní nemohlo byť na ňu zo strany súdu prihliadnuté, pričom je možné a aj pravdepodobné, že hlavný účastník by bol vo veci neúspešný obdobne ako boli neúspešní mnohí ďalší spotrebiteľia, od ktorých navrhovateľ vymáhal premlčané nároky v prevažnej väčšine zo spotrebiteľských zmlúv, navyiac, ktoré obsahovali aj neprijateľné podmienky.

Súd prvého stupňa svojim postupom a nepriznaním náhrady priamo poprel rovnosť podmienok v konkrétnom súdnom konaní, zasiahol do procesných práv vedľajšieho účastníka garantovaných o. i. v § 93 ods. 4 O. s. p. a znemožnil tak reálny výkon úloh spotrebiteľského združenia vymedzených zákonom. Súd prvého stupňa zároveň fakticky odňal spotrebiteľovi právo na kvalifikovanú pomoc spotrebiteľského združenia v rámci občianskeho súdneho procesu.

Spochybním opodstatnenosti právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces zahŕňajúceho okrem iného aj tzv. „princíp rovnosti“.

Právo na právne zastúpenie vedľajšieho účastníka advokátom jasne deklaruje aj Rozsudok Súdného dvora EÚ (druhá komora) zo dňa 22.12.2010 vo veci C-279/09, DEB Deutsche Energiehandels- und Beratungsgesellschaft mbH proti Spolkovej republike Nemecko.

Na záver odvolania vedľajší účastník uviedol, že má za to, že právo spotrebiteľa na združovanie a zákonné úlohy spotrebiteľského združenia vrátane kvalifikovanej ochrany spotrebiteľa v občianskom súdnom procese sú základnými právami vyplývajúcimi z Článku 169 Zmluvy o Európskej únii, z čl. 38 Charty základných práva EÚ (? viď odvolanie) a ďalších európskych právnych noriem. Vzhľadom na to, v prípade ak sa odvolací súd stotožní a názorom súdu prvého stupňa, vedľajší účastník to z dôvodov uvedených vyššie považuje okrem porušenia základných procesných práv aj za podstatný zásah do činnosti občianskeho združenia vymedzenej zákonom a právnymi predpismi EÚ a zároveň za zásadné obmedzenie práv spotrebiteľov v rámci súdneho konania a žiadal, aby odvolací súd v zmysle § 109 ods. 1 písm. c) O. s. p. pre vydaním rozhodnutia konanie prerušil a požiadal Súdnym dvorom Európskych spoločenstiev o rozhodnutie o práve spotrebiteľského združenia na plnohodnotné právne zastúpenie - vrátane práva na priznanie náhrady trov konania v prípade, ak procesné úkony združenia budú v súdnom procese na prospech spotrebiteľa a budú mať v časti týkajúcej sa účasti spotrebiteľského združenia za následok úspech vo veci - ako o prebežnej otázke.

Navrhovateľ vo svojom vyjadrení žiadal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdiť a domáhal sa aj zaplata trov odvolacieho konania, ktoré vyčíslil na sumu 23,32 Eur.

K návrhu na prerušenie konania a predloženia prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru Európskej únie v súvislosti s nárokom na náhradu trov konania združenia ako vedľajšieho účastníka zaujal stanovisko, že návrh je nedôvodný a nespĺňa podmienky prejudiciálneho konania, z dôvodu, že v každom jednotlivom prípade je nevyhnutné posudzovať účelnosť vynaložených trov konania.

V odvolaní poukázal tiež na to, že cieľom Spotrebiteľského združenia OSA je kolektívna ochrana spotrebiteľov. Musí teda byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnú pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka považuje za neúčelné a nadbytočné a zároveň poukázal na názor Krajského súdu v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 17 Co 164/2012.

Združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu a to oznámením o vstupe do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z tohto je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Vedľajší účastník navyše viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností vzťahujúcich sa k predmetu sporu. Navrhovateľ zastáva názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle § 150 O. s. p.. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6 Co 141/2012, Krajského súdu v Banskej Bystrici 17 Co 91/2012, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13 Co 35/2012 a 13 Co 36/2012, Ústavného súdu SR v náleze II. ÚS 78/03, Krajského súdu v Banskej Bystrici 16 Co 100/2012, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13 Co 40/2012.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 10 ods. 1 O. s. p. preskúmal vec v napadnutej časti podľa § 212 ods. 1 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcu nie je dôvodné.

Odvolací súd vzhľadom na návrh vedľajšieho účastníka, ktorým sa domáhal prerušenia konania podľa § 109 ods. 1, písm. c) O. s. p. sa najprv zaoberal týmto návrhom.

Podľa § 109 ods. 1, písm. c) O. s. p. súd konanie preruší, ak rozhodol, že požiada Súdny dvor Európskych spoločenstiev o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy.

Konanie o takzvanej predbežnej otázke (prejudiciálne konanie) je konaním pred Súdnym dvorom ES a zároveň konaním, ktoré z hľadiska svojej dôležitosti pre celkový systém komunitárneho práva zohráva prvoradú a nezastupiteľnú úlohu. Všetky základné idey a princípy komunitárneho práva, ktoré neboli striktné definované v primárnom práve (v zakladajúcich zmluvách, ich dodatkoch a doplnkoch), doviedil vo svojej judikatúre Súdny dvor ES (princíp prednosti komunitárneho práva, princíp bezprostredných účinkov komunitárneho práva atď).

Konanie o predbežnej otázke vychádza z niekoľkých zásadných premís. V prvom rade je potrebné si uvedomiť, že charakter komunitárneho (a následne únieho a európskeho), predovšetkým doktrína priority, prednosti komunitárneho práva pred právom vnútroštátnym, predpokladá, že akékoľvek nejasnosti či divergencie vyplývajúce z jeho aplikácie nemôže záväzným spôsobom vykladať vnútroštátny (národný) súd. Vnútroštátny súd nemôže rozhodovať o otázkach platnosti a výkladu komunitárneho práva, ale ako jediný je oprávnený závery Súdneho dvora ES aplikovať na konkrétny ním prejednávaný prípad.

Vnútroštátny súd môže položiť len takú otázku, ktorá sa týka :

- výkladu komunitárneho práva, konkrétne výkladu Zmluvy o založení ES
- platnosti sekundárneho práva komunitárneho práva
- výkladu štatútov orgánov zriadených aktom Rady ES.

Vo všetkých prípadoch musí vnútroštátny súd preukázať, v čom je posúdenie nastolenej otázky podstatné pre konkrétne rozhodnutie vo veci (viď dôvodovú správu k § 109 O. s. p. Občiansky súdny poriadok Števec/Ficová a kolektív, Beckova edícia komentované zákony).

Vedľajší účastník svojím návrhom formuloval otázky, v zmysle ktorých sa domáhal aby Súdny dvor ES zodpovedal na otázky výkladu vnútroštátneho práva. V položených otázkach nejde o prípadný rozpor, či v danom prípade pri priznaní trov konania konal súd v rozpore s komunitárnym právom, ale domáha sa vedľajší účastník zodpovedania, že mu trovy konania patria. Ustanovenie procesných podmienok, ktoré sa uplatnia pri prejednávaní a rozhodovaní sporov (a teda aj rozhodovanie o trovách konania) je vecou vnútroštátneho právneho poriadku každého členského štátu podľa zásady procesnej autonómie členských štátov, pod podmienkou, že takéto pravidlá nie sú menej priaznivé ako pravidlá upravujúce obdobné situácie vnútroštátnej povahy (zásada ekvivalencie) a že nevedú k praktickej nemožnosti alebo nadmernému sťaženiu výkonu práv priznaných právnym poriadkom Európskej únie (zásada efektivity) (rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9 Co 70/2012).

Vzhľadom na uvedené vyššie odvolací súd návrh vedľajšieho účastníka na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1, písm. c) O. s. p. ako nedôvodný zamietol.

Predmetom odvolacieho konania bol nárok vedľajšieho účastníka na trovy konania.

Podľa obsahu odvolania vedľajší účastník v odvolaní v prvom rade namieta nerovnaký prístup súdu a tú skutočnosť, že mu súdom prvého stupňa je odmietané právo na právne zastúpenie advokátom.

Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že súd prvého stupňa neodmietol vedľajšiemu účastníkovi na riadne právne zastúpenie advokátom (resp. právnym spoločnosťou). Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa takýto postup ani nenasvedčuje. Preto odvolanie vedľajšieho účastníka je v tomto smere nedôvodné a kontraproduktívne.

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Z konania je nesporné, že navrhovateľ svojim podaním zo dňa 18.2.2013, doručeným súdu prvého stupňa 20.2.2013 vzal návrh späť a žiadal konanie zastaviť.

Z konania je tiež nesporné, že vedľajší účastník (prvý v poradí - Spotrebiteľské združenie OSA) oznámil vstup do konania podaním zo dňa 13.4.2012, doručeným súdu dňa 20.4.2012. Týmto podaním žiadal o doručenie návrhu na začatie konania .

Vstup do konania odôvodnil citáciou § 93 ods. 2, § 93 ods. 3, § 93 ods. 4 O. s. p., § 3 ods. 4, § 3 ods. 5 a § 25 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľov. Ďalej uviedol v čom spočíva jeho činnosť a konštatoval, že predmetná vec je spotrebiteľským sporom. Žiadal preto o zaslanie elektronickej verzie návrhu konania na začatie konania.

Zároveň týmto podaním vzniesol námietku premlčania, ktorú odôvodnil ....„Vychádzajúc zo záverov právneho posúdenia dôvodnosti nárokov uplatňovaných navrhovateľom v obdobných súdnych konaniach vedených v spotrebiteľských veciach máme za to, že (aj) nároky navrhovateľa uplatňované v tomto konaní sú premlčané a preto v záujme efektívnej ochrany odporcu ako spotrebiteľa týmto vznášame námietku premlčania vo vzťahu k nároku uplatňovaným voči odporcovi v tomto konaní a navrhujeme návrh v celom rozsahu zamietnuť.“....

Zároveň sa domáhal priznania náhrady trov konania za 2 úkony právnej služby, ktoré bližšie nešpecifikoval, s tým, že tieto špecifikuje po skončení konania, resp. na výzvu súdu.

K podaniu priložil vedľajší účastník kópiu plnomocenstva zo dňa 20.2.2012, ktorým vedľajší účastník splnomocnil advokátsku kanceláriu HKP Legal, s. r. o. ...“na právne zastupovanie vo všetkých konaniach vo veci spotrebiteľských žalôb, v ktorých splnomocniteľ vystupuje ako aktívne alebo pasívne legitimovaný, alebo do ktorých vstúpi ako vedľajší účastník na základe svojho oprávnenia v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v platnom znení alebo § 54 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v platnom znení (? uvedené zákonné ustanovenia Obchodného zákonníka sa týka právnych prostriedkov ochrany proti nekalej súťaži). Týmto ho splnomocňuje na všetky úkony právnej služby a na všetky s konaním súvisiace úkony, ako aj na úkony spojené so získaním informácií o prebiehajúcich spotrebiteľských konaniach.“... .

Odvolačný súd rovnako ako súd prvého stupňa dospel k názoru, že navrhovateľ späťvzatím návrhu zavinil zastavenie konania.

Vedľajšiemu účastníkovi teda môžu patriť trovy právneho zastúpenia, musia však spĺňať podmienku, že boli potrebné pre účelné uplatňovanie alebo bránenie práva.

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p. súd pri priznávaní trov konania účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, musí prihliadať a každý jeden úkon právnej služby musí posudzovať podľa toho, či bol potrebný na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Súd rozhodujúci o priznaní náhrady trov konania podľa § 142 ods. 1 O. s. p. je povinný vždy skúmať účelnosť vynaložených trov konania uplatnených úspešným účastníkom konania v spore. Účelnosť je vlastnosť procesu spočívajúca v sledovaní cieľa. Účelnosť spravidla nachádza svoju opodstatnenosť vtedy, ak vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze. Je preto potrebné rozlišovať medzi právom účastníka konania (fyzickej, právnickej osoby, štátneho orgánu) na právnu pomoc a nárokom na náhradu trov konania za poskytnutú právnu pomoc. Trovy konania potrebné na účelné vynaloženie alebo na ochranu práv sa však nemôžu posudzovať ako celok, aj keď účastník má právo na náhradu trov konania, pretože každý úkon alebo každé plnenie trov treba posudzovať samostatne (viď NS SR vo veci sp. zn. 4 M Cdo 21/2009).

V danom prípade nemožno prijať záver, že právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane odporcu vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, prípadne úkony, ktoré podnietili konanie navrhovateľa k späťvzatiu návrhu.

Z úkonov vedľajšieho účastníka a to z podania zo dňa 13.4.2012, doručenému súdu dňa 20.4.2012 vyplýva, že vedľajší účastník vstupoval do konania v čase, kedy nemal vedomosti o obsahu žalobného návrhu, teda čoho sa navrhovateľ vo svojom žalobnom návrhu domáha. Týmto podaním, ktorým zahlásil svoj vstup do konania zároveň požiadal o doručenie žalobného návrhu na začatie konania. Preto pri udeľovaní plnej moci zo dňa 20.2.2012 nemohol vedľajší účastník advokátovi poskytnúť žiadne informácie o konaní, o žalobnom návrhu. Samotné prevzatie zastupovania advokátom bez toho, aby mu boli poskytnuté akékoľvek informácie o konaní nie je možné považovať za úkon právnej pomoci v zmysle vyššie uvedenej citovanej vyhlášky a tým ani za účelne vynaložené trovy konania na uplatňovanie, alebo bránenie práva.

Z obsahu spisu vyplýva, že vedľajší účastník na strane odporcu je zastúpený advokátom, ktorý žiadal o priznanie náhrady trov konania. Zo samotného podania právneho zástupcu vedľajšieho účastníka vyplýva, že žiadal o doručenie návrhu na začatie konania, z čoho je zrejmé, že sa chcel oboznámiť so spisovým materiálom. Nie je v danom prípade zrejmé, akým spôsobom sa právny zástupca vedľajšieho účastníka konania oboznámil so spisovým materiálom. To, že právny zástupca vedľajšieho účastníka považoval za potrebné oznámiť vstup združenia do konania, o predmete ktorého nemal vedomosť, nie je úkonom v konaní, a uplatnené trovy konania za tento úkon nie sú účelne vynaložené.

Odvolačný súd sa vo vzťahu k trovám právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka za úkon právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia zaujal názor, že v prejednávanej veci nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Z plnomocenstva udeleného právnomu zástupcovi vedľajším účastníkom vyplýva, že k prvému úkonu právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia došlo dňa 20.2.2012, v ktorej plnej moci nie je ani uvedená spisová značka predmetného konania, ani označený súd na ktorom má byť konanie vedené. U obsahu plnej moci ani nie je zrejmé pre aké konanie je predmetná plná moc udelená. Je potrebné konštatovať, že ide o všeobecné splnomocnenie vyjadrené ..."na právne zastupovanie vo všetkých konaniach vo veci spotrebiteľských žalôb, v ktorých splnomocniteľ vystupuje ako aktívne alebo pasívne legitimovaný, alebo do ktorých vstúpi ako vedľajší účastník na základe svojho oprávnenia v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v platnom znení alebo § 54 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v platnom znení. Týmto ho splnomocňuje na všetky úkony právnej služby a na všetky s konaním súvisiace úkony, ako aj na úkony spojené so získaním informácií o prebiehajúcich spotrebiteľských konaniach."... . Z uvedeného je zrejmé, že v čase vstupu do konania vedľajší účastník nepoznal predmet sporu a ani len nemal vedomosť, či v predmetnom konaní bude vôbec zastupovať, čo je zrejmé z dátumu udelenia plnej moci zo dňa 20.2.2012 a listu, ktorým vstúpil vedľajší účastník do tohto konania zo dňa 20.4.2012. Odvolaciemu súdu však nie je jasné ako mohol právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonať prípravu zastúpenia, keď samotný vedľajší účastník nevedel, do akého konania vstupuje. Podľa odvolacieho súdu len na základe skutočnosti, že odporcom by mal byť spotrebiteľ, v konaní o ktorom vedľajší účastník nemal ešte vedomosť a bez akejkoľvek bližšej vedomosti o konaní a o predmete a štádiu konania, do ktorého by mal vstúpiť, je prakticky nemožné náležite sa pripraviť na zastupovanie v tej ktorej veci. Tropy, ktoré vznikli vedľajšiemu účastníkovi za uvedený úkon právnej služby, teda nemožno považovať za účelne vynaložené. Odvolací súd nepopiera existenciu úkonu prevzatie a príprava zastúpenia právny zástupcom vedľajšieho účastníka, len za tento úkon vedľajšiemu účastníkovi správne nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia z dôvodu, že nespĺňa podmienku účelnosti vynaloženia vyžadovanú § 142 ods. 1 O. s. p..

Taktiež nie je možné z tohto podania zo dňa 20.4.2012 nazvané ako vyjadrenie vedľajšieho účastníka k žalobe a vznesenie námietky premlčania ho hodnotiť ako trovy účelne vynaložené trovy konania na uplatňovanie, alebo bránenie práva.

Vo vzťahu k vznesenej námietky premlčania ako úkonu právnej služby vykonanému právny zástupcom vedľajšieho účastníka má odvolací súd za to, že ani trovy právneho zastúpenia vynaložené vedľajším účastníkom na tento úkon právnej služby nemožno považovať za účelne vynaložené na uplatňovanie alebo bránenie práva, nakoľko tento úkon nebol nevyhnutný pre úspech odporcu vo veci. Vznesenie námietky premlčania je všeobecné a bez toho aby vedľajší účastník mal akékoľvek znalosti o prejednávanej veci. V čase vznesenia námietky premlčania nemal ešte ani doručený návrh a preto nemohol mať vedomosti, či vznesená námietka premlčania je dôvodná alebo nie. Zo samotného podania a odôvodnenia námietky premlčania ako to uviedol v podaní ...„Vychádzajúc zo záverov právneho posúdenia dôvodnosti nárokov uplatňovaných navrhovateľom v obdobných súdnych konaniach vedených v spotrebiteľských veciach máme za to, že (aj) nároky navrhovateľa uplatňované v tomto konaní sú premlčané a preto v záujme efektívnej ochrany odporcu ako spotrebiteľa týmto vznášame námietku premlčania vo vzťahu k nárokom uplatňovaným voči odporcovi v tomto konaní a navrhujeme návrh v celom rozsahu zamietnuť.“... je možné konštatovať, že takéto vznesenia námietky premlčania nie je možné kvalifikovať ako úkon právnej služby potrebný na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Postup vedľajšieho účastníka je tzv. „strieňaním od boku“ a bez znalosti konkrétnej právnej veci, k veci sa nevyjadroval s odbornými znalosťami k veci. Z konania nemožno dospieť k záveru, že navrhovateľ vzal žalobu späť na základe tohto úkonu vedľajšieho účastníka, nakoľko navrhovateľ dôvod späťvzatia návrhu nekonkretizoval. Odvolací súd poznamenáva, že jedine navrhovateľ ako pán sporu má právo disponovať so žalobou, čo zahŕňa aj jej späťvzatie či už s uvedením dôvodu alebo bez. Súd pritom v prípade späťvzatia žaloby bez uvedenia dôvodu, neskúma aké dôvody navrhovateľa k späťvzatiu žaloby viedli. V danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva za dôvodné. Záver

súdu prvého stupňa o nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi za úkony právnej služby je preto správny.

Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie v napadnutej časti potvrdil podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správne.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 a § 142 ods. 1 a § 149 O. s. p.. Navrhovateľovi vznikli trovy právneho zastúpenia za podané vyjadrenie k odvolaniu vedľajšieho účastníka. Navrhovateľ trovy konania si vyčíslil vo výške 1 úkonu právnej služby á 13,94 Eur a režijný paušál vo výške 9,37 Eur + DPH.

Trovy boli vypočítané v súlade s vyhl. č. 655/2004 Z. z. - hodnota jedného právneho úkonu je 23,24 Eur + 20 % DPH (4,69 Eur) = 27,89 Eur, z toho 1 = 13,95 Eur a režijného paušálu 7,81 Eur (pre rok 2013) + 20 % DPH (1,56 Eur) = 9,37 Eur, spolu 23,32 Eur.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.